

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

381.631

Hely

Idő

"1921"

Személy

Helyszám

381-63 "1921"

Szerző:

Cím:

A közélélmezés hírei

Forrás:

Népszava

Bp.
(Hely)

1921. 10. 28

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

A közélélmezés hírei.

*
Krumpli, zsir, liszt, gyujtó.

(Versenyfutás a szabolcsi burgonyáért.) A főváros közélélmező ügyosztálya most, hogy hidegre fordult már az idő, fokozott buzgalommal látott hozzá a főváros téli burgonyaszükségletének beszerzéséhez. 3000 vagon burgonyára volna szüksége a fővárosnak és ebből eddig csupán 1000 vagon sikerült biztosítani, pedig ha beáll a fagy, a burgonya szállítását be kell szüntetni, ha csak a városközi közélélmezők nem akarnak a közönségnek ez idén is fagyott burgonyával kedveskedni. Kár volt tehát annyira bizakodni az enyhe időben, mert bár — hír szerint — a főváros raktáraiban megfelelő mennyiségű burgonya áll rendelkezésre, de a téli szükségletből még 2000 vagon hiányzik és ennek olesó áron való beszerzése a nagy konkurencia miatt most meglehetősen nehézségekbe ütközik. A főváros kiküldött ügynökei kívül ugyanis a fővárosi és vidéki kereskedők is most igyekeznek maguknak Szabolcsban és a Nyírség vidékein télire való burgonyát biztosítani és a köztisztviselők részére ugyancsak most akarnak 6000 vagon szabolcsi burgonyát összeszedni. Így tehát a konkurens vásárlók kénytelenek egymást tullicitálni és akarva, nem akarva, fölverik az árakat. Mindezt ki lehetett volna kerülni, ha a fővárosnál kissé korábban gondoskodtak volna a burgonyaszükséglet biztosításáról. Az eddigi kalkulációk szerint a főváros által forgalomba hozott, úgynevezett „olesó” burgonyának sem lesz kisebb az ára 150—7 koronánál és természetesen, hogy a keres-

kedők ennél 50 fillérrel vagy 1 koronával magasabb árat számítanak majd.

*

(Lesz zsir, ha a szalámigyárosok úgy akarják.) A szalámigyárosok ez idén 80.000 sertés földelmezésére kértek engedélyt és kérésükkel a Közélélmező Tanács pénteki ülésén foglalkozik. Hír szerint a Tanácsban megvan a hajlandóság arra, hogy a szalámigyárosok kérését teljesítsék, ennek fejében csupán azt akarják kikötni, hogy a földelmezendő 80.000 sertés zsirját a gyárosok a fővárosi közönség számára bocsás-sák rendelkezésre, mert ilyen módon szeretnék a zsirárakat némiképen leszorítani. A szalámigyárosokkal azonban a múlt esztendőben is hasonló megegyezést kötöttek, amely teljes kudarcra vezetett. Ez idén tehát nagyobb óvatosságot ajánlunk.

*

(A liszt kivétel ügye.) Emlékezetes, hogy amikor már a szabaddá lett liszt kivétel minden szomorú következményét, árdragító hatását megsínyeltük, a kormány is fölfedezte azt, hogy az itthoni fogyasztók érdekeivel is illelnek egy kissé törődni. Akkor elhatározták, hogy a liszt kivétel díját 600 koronáról 1200 koronára emelik föl. Ez ellen a malmok és a többi lisztexportőrök rugkapalódnai kezdtek, mert hiszen a már elkönyvelt profitdíjukat látták veszedelemben. Azt kívánták, hogy a már október előtt külföldre lekötött liszt szállítványok után csupán a régi, 600 koronás illetéket kelljen fizetniük és az új illetéket is állapítsák meg 1200 koronánál alacsonyabban. A kormány — hír szerint — most döntött ebben az ügyben és a lisztexportőrök első kérését teljesítette: az

október elseje előtt létrejött kötésekre nézve helyben hagyta a 600 koronás illetéket, de egyébként ragaszkodik az 1200 koronás illetékhez. A magasan megállapított illetékben a kormány biztosítékot lát arra vonatkozóan is, hogy csupán nulláslistet szállítanak majd külföldre.

*

(Pardon, tévedtünk! — mondja az Árvizsgáló Bizottság. — A gyujtó drát még sem lehet megállapítani.) Még alig mult el két hete, hogy az Árvizsgáló Bizottság — szokásától eltérően — hivatalos kommunikációjában körmire kop-pintott azoknak a kereskedőknek, akik egy skatulya gyujtóért 2 koronát számítanak és megállapította, hogy ez árdragítás, mert a hazai gyujtóért csupán 1 korona 50 fillért, a külföldi árúért 1 korona 80 fillért szabad számítani. Mi már akkor esodálkoztunk, hogy az Árvizsgáló Bizottság urai ez egyszer mérséklően akartak hatni az árakra és jól bevált szokásukkal ellentétben, nem a kereskedők vagy gyárosok, hanem a fogyasztók érdekében kommunikéznek. Most azonban kiderül, hogy árvizsgálók maguk is hamarosan megbánták eltévelyedésüket. Az Árvizsgáló Bizottság ugyanis legújabb kommunikációjában megállapítja, hogy „a változó gazdasági helyzet folytán és mert a gyujtó háromnegyed része külföldről jön be, a gyujtó drát előre nem lehet megállapítani”. Így nem tekinthető szigorú parancsnak a nemrégiben közölt tájékoztató ár sem, amely — a bizottság szerint — csak egy napra vonatkozott. Az ilyen árdragításra való buzdítás után az Árvizsgáló Bizottság bejelent, hogy megállapította a kereskedők méltányos haszonszázalékát és arra kötelezte a kereskedőket, hogy a gyujtó árát ir-ják ki. — Hogy mi történt itt a gyujtó körül, miért kellett az árakat egy napra megállapítani, azt nem tudjuk. De a külföldi gyártmányokra való hivatkozás kissé naiv mese. Elvégre azt minden irni-olvasni tudó ember meg tudja állapítani, hogy a gyujtóskatulya magyar-e a fillír, avagy idegen nyelvű. Miért beszélnek hát árvizsgálók ilyen fölismerhető virágnyelven?